

MOWA WINSTONA CHURCHILLA.

We wtorek 22. br. przemawiał w Izbie -
Gmin premier brytyjski W. Churchill, dając
w mowie przegląd sytuacji wojennej i zwią-
zanych z nią wypadków politycznych. Poru-
szył on konflikt polsko-brytyjski, zapowia-
dając złożenie w najbliższym czasie spe-
cjalnego oświadczenia w sprawie Polski. -
Mowę rozpoczął od stwierdzenia, że:

"Nie twierdziłem nigdy, że Niemcy są
bliscy załamania i że wojna w Europie ---
skończy się w roku 1944, ale nie dawałem
również żadnych gwarancyj w sensie prze-
ciwnym. Armia niemiecka liczy obecnie 300
dywizyj, a choć stany ich są zmniejszone,
wartość bojowa wojsk niem. jest znaczna. -
Gen. Alexander, doświadczony żołnierz w wal-
ce z Niemcami twierdzi, że zaciętość walk-
we Włoszech jest dotychczas niespotykana
i że wojsko niem. przedstawia wysokie wa-
lory bojowe. Bombardowanie Niemiec wywo-
łało pożądane skutki, powodując obniżenie
produkcji wojennej. Wiele sił zmuszeni są
Niemcy trzymać we Włoszech, Jugosławii, Bel-
gii i Holandii w obawie przed inwazją. ---
Jest to dużym obciążeniem dla naszego ---
sprzymierzeńca Rosji. Naloty angloamery-
kańskie na Rzeszę wiążą 4/5 lotnictwa ---
niemieckiego i 3 miliony ludzi. To rów-
nież w wielkiej mierze ułatwiło Sowiecom
w odnoszeniu ich świetnych zwycięstw. ---
W walce z flotyllą podwodną Niemiec mary-
narka brytyjska zatopiła większą część ---
zniszczonych niem. łodzi. Dotychczasowe ---
naloty przeprowadzało dotąd wyłącznie lo-
tnictwo brytyjskie. Od początku wojny ---
straciła Anglia 38.000 pilotów, 10.400 za-
ginionych i ponad 10.000 samolotów. Eko-
nomicznie 9 milionów lotów na Europę. Woj-
ska angielskie, które z początkiem wojny -
podobne były do sił policyjnych biły się
już we wszystkich częściach świata. Obec-
nie lotnictwo amerykańskie przewyższa już
angielskie, a wkrótce będzie świadcami -
jeszcze większego jego wzrostu. Działal-
ność lotnictwa aliantów osiągnie punkt ---
kulminacyjny wiosną i latem. Chcemy zni-
szyć niemiecki przemysł wojenny, a ofen-
zywa lotnicza jest podstawą dla inwazji -

ładowej. Stwierdzam, że Niemcy przygotowu-
ją w północnej Francji nowe środki ataku-
na Anglię, jak samoloty bez pilotów i po-
ciski raketowe. Z całą uwagą obserwujemy
te prace i przy każdej sposobności nis-
czyły wszelkie widoczne urządzenia. Nasza
produkcja lotnicza przerasta już niemiec-
ką, sowiecka dorównuje naszej, a amerykań-
ska przewyższa niemiecką dwu-trzykrotnie.
We Włoszech Niemcy zdecydowali się na naj-
wyższy wysiłek by utrzymać Rzym i bronie-
go z takim uporem jak Stalingradu. Mimo -
wielkich strat nie udało im się złamać ---
naszych linii na przyczółku. Dostawa żyw-
ności i amunicji jest bardzo trudna i te
olbrzymie prace będzie można dopiero póź-
niej ocenić. We Włoszech wojska angiel-
skie, amerykańskie, dominialne, francuskie -
hinduskie i polskie walczą ramię przy ra-
mieniu. Jest coś, co jednoczy tyle narodów
w walce przeciw Niemcom, jest to jedność -
nienawiści i chęć rewolucji przeciw tyra-
nom. Jeszcze nigdy w historii te uczucia
nie występowały z taką siłą. Jugosławia -
na w generale Tito dzielnego i bohaterskie
go wodza. Wojska jego wiążą 14 dywizji ---
niemieckich. Udzielany i udzielać mu be-
dziemy wszelkiej pomocy na jaką nas tylko
stać. Mogę zapewnić Izbę, że stosunki mię-
dzy Anglią, Ameryką i Rosją pozostają na-
dal przyjazne. Sprzymierzeni ustalili ak-
cję przeciw Niemcom i od tych uchwał nie-
odstąpią na krok. Mam nadzieję, że po woj-
nie stosunki pozostaną nadal przyjazne. -

W rozmowach z marsz. Stalinem poruszy-
łem sprawę Polski. Zaznaczyłem, że W. Bryta-
nia rozpoczęła wojnę z Niemcami na skutek
gwarancyj danych Polsce i że tych gwaran-
cyj nie zmieniła nigdy, nawet wtedy, gdy ---
walczyła z Niemcami sama. Los narodu pol-
skiego zajmuje jedno z pierwszych miejsc
w myślach rządu i parlamentu angielskie-
go. Z przyjemnością usłyszałem od Stalina,
że i on pragnie Polski wolnej, silnej i ---
niepodległej jako jednego z czołowych mo-
cstw europejskich. W tym miejscu muszę
jednak zaznaczyć, że nigdy nie gwarantowa-
liśmy Polsce jej granic i nie aprobowali-

śmy zaboru Wilna w roku 1820. Uważamy li-
nie Cursona za bestronne podejście do za-
gadnień granicznych. Sądziły, że po wojnie
jest czas na ustalenie granic i nadal pod-
trzymujemy nasze życzenie. Jednak teraz, -
gdy czerwona armia posuwa się na terenach
Polski, na których działa podziemna armia -
polska, jest najwyższy czas do porozumienia
i ustalenia działań przeciwko wspólnemu -
wrogowi. Minister spraw zagranicznych i ja
pracowaliśmy z rządem polskim nad ustale-
niami podstaw porozumienia polsko-sowieckie
go. Mamy wielki szacunek i sentyment dla -
bohaterskiego narodu Polaków, którego ducha
nie złamały wiekowe cierpienia /Izba przy-
jęła oklaskami ten punkt/, lecz również mamy
sentyment dla sowieckiego punktu widzenia.
Iwa razy w historii napadali już Niemcy na
Rosję, ma więc ona prawo do tego by ubezpie-
czyć swoje zachodnie granice i my się na -
to zgadzamy. Polska może już być wkrótce -
uwolniona od Niemców przez czerwoną armię.
Żądania rosyjskie uważam za rozsądne i -
umiarkowane. Obaj ze Stalinem uznajemy ko-
nieczność rekompensaty dla Polski kosztami
niemieckich ziem na północy i zachodzie. -
Mowę swą zakończył Churchill słowami : -
zbliży się dzień wielkiej wspólnej akcji -
sprzymierzonych, kiedy to uderzą z powie-
trza, lądu i morza. Ostateczne zwycięstwo
nas nie minie".

Moskwa podając nową Churchilla powtó-
rzyła wiernie ustęp dotyczący sprawy Polski.

Wczoraj w Izbie Gmin min. Eden odpo-
wiedział na interpelacje zgłoszone przez po-
słów odnośnie sprawy polskiej. Poseł Green-
wood imieniem Labour Party wyraził zadowo-
lenie, iż rząd brytyjski dał się do porozumie-
nia polsko-sowieckiego i wyraził życzenie,
by Polska dla której stroniactwo żywi głę-
boką życzliwość była po wojnie silnym pań-
stwem o zabezpieczonych granicach. Odnoś-
nie rozszerzenia granic Polski na północy
i zachodzie min. Eden odpowiedział, że Niem-
cy nie będą mieli żadnych korzyści z posta-
nowień Karty Atlantycznej, która wobec nich
nie ma zastosowania i dlatego sprzymierzeni
postawili warunek bezwarunkowej kapitulacji,
by według swych uznań i potrzeb bez za-
dnych zobowiązań wobec Niemiec wytyczyć -
nowe granice Rzeszy. Poseł konserwatywny -
Grieg podniósł, że ważną jest nie sprawa ta-
kich czy innych granic Polski, ale jej peł-
na niepodległość. Państwo polskie musi być
po wojnie silne, posiadać rząd działający -
bez nacisku z zewnątrz, naród musi mieć peł-
ną suwerenność i patrzeć bez obawy w przy-
szłość. Poseł konserwatywny /Crakh ?/ w in-
terpelacji ostro zaatakował ustęp nowy -

premiera odnośnie Polski podnosząc, że -
W. Brytania dając Polsce gwarancje, wzięła
na siebie zobowiązania, a dziś godzi się
na oddanie Rosji polskich miast Lwowa i
Wilna. Nawet za cenę przyjaźni i porozu-
mienia z Rosją nie może Anglia zgodzić -
się na zabór ziem polskich przez Sowiety.
Sprawa Polski jest miarą polityki brytyj-
skiej dla państw neutralnych, które z naj-
wyższą uwagą obserwują stanowisko Anglii
wobec mniejszych państw i narodów.

NA WSZYSTKICH FRONTACH.

ZACHOD. - We wtorek dokonali Amery-
kanie największego dotychczas uderzenia
na fabryki lotnicze Niemiec, atakując Rze-
szę równocześnie z baz angielskich i po-
łudniowych. Eskadry startujące z Anglii
uderzyły na zach. i półn. Niemcy, bombardu-
jąc Bernburg, Aschersleben, Halberstadt i
inne ośrodki, a z baz połudn. zbombardowa-
no Ratysbonę w Bawarii. W walkach zestrze-
lono 183 niem. myśliwce, tracąc 81 własnych
maszyn. W ciągu ostatnich trzech dni zni-
szczyli sami Amerykanie 310 niem. myśli-
wców. Od połowy stycznia do dziś zniszczo-
no 2.500 niem. myśliwców. W nocy Moskito -
bombardowały połudn. zachodnie i zachodnie
niemieckie bazy strat własnych. Z wtorku na -
środek niem. bombowce zaatakowały Londyn, -
zestrzelono 10 niem. maszyn. Wczoraj w -
dzień Amerykanie z baz włoskich zbombar-
dowali w Austrii zakłady lotnicze Steyer,
niszcząc hale montażowe. Wczoraj wieczór
samoloty niem. próbowały przedostać się -
nad Londyn, do którego jednak nie dotarły.
Zestrzelono 4 bombowce.

WSCHOD. - Wojska sowieckie zdobyły -
Krzyszów Róg i ścigają pobitych Niemców, któ-
rych odwrót zamienia się w bezładną ucie-
czkę. Marsz rosyjski zagraża teraz Czer-
nowi i Nikolajewskowi. Na północy Dno -
jest do połowy otoczone i kolumny rosyj-
skie oddalone są o 10 km. od miasta. Lot-
nictwo sowieckie zbombardowało fińskie -
miasto Nabo i Mariahima.

POŁUDNIE. - Na przyczółku Anzio -
sprzymierzeni odparli 2 nowe ataki niem.-
Nastąpiła pauza w walce. Zauważono prze-
grupowania wojsk niemieckich, co wskazuje,
że Kesselring przystąpi do trzeciego na-
tarcia.

NA FUNDUSZ PRASY : Kryła-15, Bruzda-5, Sno-
pek-20, Feluś-30, Ma-Hę-100, Kłoby-40, Mrówka-
100, Pro Arte-100, Migdał-100, Zbych-30, Ewa-
50, Bielszokamin-30, Jedrus-20, Iorskie Oko-
50, Gózdawa-30 papieru.

nr. P. 640/44

W SPRAWIE NASZEJ GRANICY ZACHODNIEJ.

Na tle sporu polsko-sowieckiego wypły-
nęła również sprawa naszej granicy zachod-
niej, o której dotychczas bardzo skrupulat-
nie we wszelkich dyskusjach politycznych -
przemilczano. Bodajże jedyny raz wspomniano
o tym jeszcze w r. 1940, gdy w paryskim cza-
sopiśmie "l'Illustration" pojawiła się gło-
sna wówczas mapa podziału Niemiec, na której
nasze granice zachodnie przebiegały linia -
Odry i Nisą łużyckiej. I na tem koniec. --
To uporczywe przemilczanie tej sprawy było
wynikiem dwóch zupełnie różnych przyczyn. --
Po pierwsze państwa zachodnie obawiały się
że występując z jasno określonymi postula-
tami w sprawie naszych granic zachodnich
mogłyby wywołać pewną dywersję moralną ze
strony społeczeństwa niemieckiego, czego An-
glosasi pragną uniknąć. Nie są bowiem, szcze-
gólnie Anglia, jeszcze pewni jak się ma
ukształtować ich stosunek do Niemiec powo-
jennych i kto wie czy gdyby nie udało im
się stawka na grę polską, nie staraliby się
pozyskać dla swojej polityki nietylko Fran-
cję, ale również Niemcy. Stąd wynikają pewne
niewytłumaczalne niebezpieczeństwa dla nas sugerują.
Oczywiście, że są one obliczone jedynie na
krótką metę i dlatego przypuścić należy, iż
angielscy mężowie stanu nie popełnią błędu,
który dzięki krótkowzrocznej polityce Lloyd-
da Georę tak tragicznie zemścił się nad
całym światem. Równoległe z tym groziło nam
niebezpieczeństwo również ze strony sowiec-
kiej. Polityka rosyjska w czasach przedre-
wolucyjnych wyraźnie ciążyła w stronę Nie-
miec i stwierdzić należy, że te aspekty rów-
nież w Rosji sowieckiej nie straciły na ak-
tualności. W antagonizmie między angloamery-
kanami a Sowieciami mogliby Niemcy odgrywać
rolę bardzo poważną, i przyznać należy, że po
stronie rosyjskiej do jej odegrania mają --
również nie małe szanse. Jeżeli by bowiem --
Sowieciom nie udało się urzeczywistnić swoich
celów politycznych przy poparciu państw an-
glosaskich, nie cofnęłyby się przed szacho-
waniem przede wszystkim Anglii przy pomocy
Niemiec. Ze przypuszczenie to posiada silne
umotywowanie w bieżącej polityce rosyjskiej,
świadczy głośna w połowie ub. roku afera --
niemieckiego związku "Wolnych Niemiec", któ-
ra wywołała na Downing-Street poważną kon-
sternację. Rosjanie tworząc ów związek i o-
głaszając w moskiewskiej "Prawdzie", a więc
w oficjalnym organie, jego deklarację poli-
tyczną domagającą się dla przyszłych Nie-

miec status quo ante. -- ostrzegli Angli-
ków, że dla zrealizowania swoich celów --
politycznych mają jeszcze do dyspozycji
Niemcy powojenne, a więc atut o poważnym
ciężarze gatunkowym. Kwestia ta była
zdaje się przedmiotem ożywionej dyskusji
podczas konferencji trzech ministrów
spraw zagranicznych w Moskwie i zakoń-
czyła się stwierdzeniem, że po ratyfika-
cji moskiewskiej deklaracji komitet "Wol-
nych Niemiec" zostanie rozwiązany, a Ro-
sja całkowicie wycofa się z niebezpiecz-
nej gry niemieckiej. Czy tak się istot-
nie stało nie wiadomo, że jednak sprawa
ta została przynajmniej odłożona do ak-
tów, świadczy deklaracja moskiewska w
sprawie sporu polsko-sowieckiego z dnia
11. stycznia br., w której rząd sowiecki
oświadczył, że Polska utrzymać musi sze-
roki dostęp do morza i że jej granice --
zachodnie muszą być przesunięte przez
przyłączenie ziem odwiecznie polskich, --
zagrabionych przez Niemców. To oświad-
czenie jest niezwykle ważne z tego wzglę-
du, że z jednej strony świadczy, iż Rosja
dążąc do utworzenia bloku państw słowiań-
skich zrezygnowała z polityki niemieckiej
a z drugiej -- że sprawę tę siłą rzeczy --
wysunięto na porządek dzienny bieżącej
polityki europejskiej. Znalazła ona rów-
nież bardzo znamienne echo w prasie an-
glosaskiej. O ile n.p. w dziennikach ame-
rykańskich jak "New York Times" czy "New
York Herald Tribune" wyraźnie stwierdzo-
no, że cały Śląsk, znaczna część Pomorza --
Niemieckiego i Prusy Wschodnie muszą do
Polski należeć, o tyle w prasie angiel-
skiej nie brak było zdań odmiennych, że
bodaj wspomnieć Obserwera, który wysunął
zastrzeżenia co do projektowanej przez --
Sowiety polskiej granicy na zachodzie --
sądząc, że taka granica jaką proponuje --
rząd rosyjski, stworzyłaby w Europie powo-
jennej nowe problemy. Zastrzeżenia Obser-
wera są odbiciem nastrojów angielskich --
wobec zagadnienia Niemiec powojennych, --
natomiast projekt sowiecki wynika z pod-
stawowych założeń nowej polityki rosyj-
skiej, która dążąc do stworzenia bloku --
państw słowiańskich, pragnie aby jego po-
zycja sięgała jaknajdalej ku zachodowi. --
Oczywiście w zarodku tej sprawy tkwi rów-
nież poważne niebezpieczeństwo. Sowiety
bowiem jeżeli by nie doszły do ostatecz-

nej zgody z rządem polskim niewątpliwie --
wróciłyby na stałe drogi polityki rosyj --
skiej i również niewątpliwie dążyłyby do --
wyzyskania atutów niemieckich w walce z --
Anglią o hegemonię w powojennej Europie. --

WIEŚ W CHWILI OBECNEJ I JEJ PRZYSZŁOŚĆ.

Nastawienie wsi polskiej przed wojną --
było zdecydowanie opozycyjne w stosunku do --
reżimu sanacyjnego i elementów z nim zwią --
zanych jak dwór, nauczycielstwo ludowe, kasa --
ta urzędnicza. Nadto na wsi panowało duże --
niezadowolone nie tylko na tle politycznym --
lecz również i ekonomicznym. Wskatek tego --
sytuacja polityczna na wsi była wręcz pod --
minowana i stanowiła niebezpieczny akumu --
lator sił nagromadzonych w niezadowolone --
nych masach wiejskich. To też przewidujący --
działacze z troską patrzyli w przyszłość, --
zwłaszcza, że sanacja okazywała stale w --
stosunku do wsi zdumiewającą i karygodną --
krótkowzroczność. Najlepszym dowodem tych --
nastrojów są znane "Listy chłopskie", napi --
sane przez wybitnych chłopów z całej Pol --
ski. To też uważni obserwatorowie mieli po --
wody do poważnych obaw, jak się ułożą sto --
sunki na wsi pod okupacją niemiecką, czy --
przypadkiem Niemcy nie wyzyskają tych nas --
trojów w kierunku dla siebie korzystnym. --
Zwłaszcza, że z początku, kiedy jeszcze nie --
usadowili się mocno w Europie, kiedy nie --
byli oszołomieni zwycięstwami i musieli --
się podzielić Polską z Sowiećmi - w tej --
początkowej fazie wyraźnie kokietowali --
wieś. Chłopi mogli się spodziewać, że nastą --
pi pewna odmiana, zwłaszcza, że widocznie --
nastąpiła zmiana konjunktury i ceny produ --
któw rolnych wybitnie zwyżkowały. Rzeczy --
wistość jednak w bardzo krótkim czasie sta --
ła się tak straszna, że wszelkie obawy o --
postawę wsi okazały się nieuzasadnione. --
Można śmiało stwierdzić, że wieś polska --
zdaje znowu świetnie egzamin, przed jakim --
postawiły ją wypadki dziejowe.

Niemcy rozpoczęli swą działalność od --
prześladowania i tępienia wybitnych poli --
tycznych i społecznych działaczy wiejskich, --
których nekali więzieniom, procesami, śledz --
twami a najczęściej bez sądu rozstrzeliwa --
li. Sądzone słusznie, że lud pozbawiony wo --
dzów, zdezorientowany w wirze wypadków, pó --
jdzie łatwo na pasku rzekomej życzliwości --
"oswobodzicieli". /Przecież jeszcze dziś --
głoszą się cynicznie dobrodziejami i pa --
tronami ludu polskiego./ Drugi cios nastą --
pił w postaci bezlitosnych wysiedleń ca --

łych wsi i to przeważnie w czasie ostrych --
i mroźnych zim. Jeżeli się zważy, jak lud --
ność wiejska jest przywiązana do swojej --
wsi, ziemi przez siebie uprawianej, nawet --
sasiadów, z którymi nie zawsze żyje się w --
zgodzie, to dopiero odsłoni się przed nami --
ogrom tragedii i rozpacz, przeżywanej --
przez nieszczęśliwych. W Andrychowszczyź --
nie nazwali chłopi wysiedlanie "Sodomą --
Gomorą", co najlepiej maluje uczucie i --
głęboką cierpienie ludu. Klęska wysiedleń --
dotknęła również ludność G.G./Kolbuszowa, --
Nisko, Mielec, Zamojszczyzna i t.d./, który --
te teren miał być przecie obszarem swobo --
dnego rozwoju ludności polskiej pod wzglę --
dem gospodarczym, religijnym i obyczajowym. --
Wreszcie zbyt wysokie kontyngenty, rygory --
styczna ich ściganie nawet wobec istot --
nej niemożności ich oddania i związane --
z tym represje pchnęły ludność wręcz na --
drogę samoobrony, konspiracji i wiązanie --
się we wspólnotę wsiową. Odtąd lud wiej --
ski poczuł się ściśle zespolony z całym --
narodem, z inteligencją i robotnikami. --
Jednakowo okrutnie stosowany do Polaków --
terror bez względu na przynależność sta --
nową, społeczną czy stan majątkowy zespo --
liło cały lud wiejski z resztą narodu --
w jeden wspólny narodowy i polityczny mo --
nolit. To są drogi, ciężkiej, politycznej --
pielgrzymki ludu wiejskiego, tak się przed --
stawia jego okrutną Kalwarię, która na --
szczęście Polski przemieniła się w wiel --
kie narodowe Hosanna. Dzięki tym wydarze --
niom nigdy w okresie naszych dziejów na --
ród polski nie był tak jednolity, polity --
cznie zwarty i świadomy swej drogi, swych --
celów i konieczności wejścia na nowo to --
ry, aby już krótko po wyzwoleniu przejść --
do wielkiej twórczej pracy, celem stworze --
nia nowej rzeczywistości na demokratycz --
nych podstawach.

Dlatego to możemy słusznie żądać, by --
przy urządzeniu i rozbudowaniu nowej, od --
rodzonej już Polski nie pozostawiono chło --
pa na ostatku, by słuszne jego prawa czy --
to w zakresie reformy rolnej, czy zapewne --
nie należytego rozwoju w kierunku ekono --
micznym i kulturalnym, czy wreszcie w za --
kresie równouprawnienia politycznego były --
należycie respektowane i uwzględnione. --
A przede wszystkim nadmiar ludności wiej --
skiej, który przekracza miliony, powinien --
być skierowany do nowych przedsięwzięć --
fabrycznych i górniczych, które powinny --
być uruchomione, jeżeli nie mamy zarządzać w --
nędzy materialnej i zacofaniu cywilizacyjnym